

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 24. července 2015 v Praze, v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Kareše a soudců JUDr. Jaroslavy Liškové a JUDr. Aleny Makovcové **odvolání poškozených manželů Kláry a Pavla Tahalových** proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 27.3.2015, sp.zn. 1T 35/2014, **v trestní věci obviněného Lukáše Lukáče, nar. 9.3.1994**, a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f) odst. 2 trestního řádu se **napadený rozsudek zrušuje toliko ve výroku o náhradě škody ohledně nároku poškozených manželů Kláry a Pavla Tahalových** a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že

podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **Lukáš Lukáč povinen zaplatit** na náhradě škody **poškozeným Kláře Tahalové, nar. 6.10.1970 a Pavlu Tahalovi, nar. 5.3.1969**, bytem Praha 3, Pod Parukářkou 12/2760, společně a nerozdílně s Vladislavem Macou, nar.24.10.1982, **částku 41.300 Kč**, přičemž se zbytkem nároku se podle § 229 odst. 2 trestního řádu poškození manželé Klára a Pavel Tahalovi odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

I.

Dne 27.3.2015 rozhodl Obvodní soud pro Prahu 3, na podkladě obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 3 ze dne 27.3.2014, v hlavním líčení napadeným **rozsudkem** tak, že obžalovaný Lukáš Lukáč spáchal zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku (TrZ) v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 TrZ a s přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 TrZ, a to tím, že

po předchozí vzájemné dohodě se samostatně trestně stíhaným Vladislavem Macou, nar. 24.10.1982, v blíže nezjištěné době v noci ze dne 25. na 26.12.2013 pomocí s sebou přineseného nástroje vypáčili okno přízemního bytu č. 34 v bytovém domě č. 12/2760 v ul. Pod Parukářkou v Praze 3, poté oba vnikli takto otevřeným oknem do bytu a kompletně jej prohledali, načež z bytu odcizili následující věci: set šperků - 1 pár náušnic na patent, bílé zlato, tvar kytky s modrým safírem a brilianty v hodnotě 60 000 Kč + 1 ks přívěšek k těmto náušnicím v hodnotě 40.000 Kč, set šperků - 1 pár náušnic, kroužek s přívěškem kytička, osazená černými brilianty + 1 ks prsten v celkové hodnotě 35.000 Kč, set šperků - 1 ks řetízek 50 cm v hodnotě 1.300 Kč + 1 ks přívěšek kytička smaragd s brilianty v hodnotě 8.000 Kč + 1 pár náušnic + 1 ks prsten obojí v celkové hodnotě 35.000 Kč, dále 1 pár náušnic, bílé zlato s brilianty v hodnotě 50.000 Kč, 2 páry náušnic z bílého zlata s brilianty v celkové hodnotě 20.000 Kč, 1 pár náušnic na patent z bílého zlata s brilianty v hodnotě 30.000 Kč, 1 ks přívěšek - mašlička, bílé zlato s brilianty v hodnotě 6.000 Kč, 1 ks prsten z bílého zlata s modrými safíry a s brilianty v hodnotě 6.000 Kč, 1 ks přívěšek s briliantem v hodnotě 25.000 Kč, 1 ks náhrdelník z pevných do sebe zapadajících článků z bílého zlata v hodnotě 11.000 Kč, 1 ks náhrdelník - jemný kostičkový řetízek s přívěškem ve tvaru prázdného kruhu po obvodu lemovaného zirkony v hodnotě 1.900 Kč, 1 ks figaro řetízek v hodnotě 2.400 Kč, 1 ks jemný kuličkový řetízek v hodnotě 1.400 Kč, 1 ks náramek se zirkony v hodnotě 6.700 Kč, 1 ks náramek z pevných do sebe zapadajících článků z bílého zlata v hodnotě 4.900 Kč, 1 ks náramek z pevných do sebe zapadajících článků ve tvaru vidličky v hodnotě 3.800 Kč, 1 ks náramek z pevných článků, dva žluté s řeckým motivem spirály a s jedním bílým, osazeným zirkony v hodnotě 5.800 Kč, 1 ks řetízkový jemný náramek, proložený perličkami v hodnotě 1.600 Kč, 1 ks přetržený jemný řetízek v hodnotě 300 Kč, 1 pár náušnic hladké kruhy v hodnotě 2.350 Kč, 1 pár náušnic hladké kruhy v hodnotě 2.800 Kč, 1 pár náušnic kruhy, hladké části kombinované s gravírovanými matnými díly v hodnotě 2.100 Kč, 1 pár náušnic široké kruhy, zdrsňlý povrch, kombinace žlutého a bílého zlata v hodnotě 2.500 Kč, 1 pár náušnic kruhy, matný povrch, kombinace bílé a žluté zlato se zirkony po obvodu v hodnotě 1.300 Kč, 1 pár náušnic na patent, bílé zlato s ametystem v hodnotě 6.000 Kč, 1 pár náušnic široký kroužek osazen zirkony v hodnotě 3.600 Kč, 1 pár náušnic na patent ve tvaru kytička se zirkony v hodnotě 2.200 Kč, 1 pár náušnic na patent se zirkonem v obrubě v hodnotě 2.650 Kč, 1 pár náušnic na patent se středem osazeným zirkony v hodnotě 1.500 Kč, 1 pár náušnic na patent visací, závěs větší a menší zirkon v hodnotě 2.700 Kč, 1 pár náušnic na patent, závěs s perličkou, kolem zirkony v hodnotě 4.000 Kč, 1 pár náušnic kruhy-dutina, na každém navlečen kroužek se zirkony po obvodu, bílé zlato v hodnotě 1.600 Kč, 1 pár náušnic na patent, pecka osazená zirkony v hodnotě 2.200 Kč, 1 pár náušnic na patent, ovál osazený

zirkony v hodnotě 2.650 Kč, 1 pár náušnic na patent z bílého zlata, proužek osazen zirkony v hodnotě 1.300 Kč, 1 pár náušnic z bílého zlata, puzeta, zirkon v hodnotě 1.200 Kč, 1 ks náušnice, puzeta, placička se zirkonem v hodnotě 100 Kč, 1 ks náušnice v kombinaci ze žlutého a bílého zlata, puzeta, závěsná, dva řetízky-hádek ukončené kuličkou v hodnotě 700 Kč, 1 ks přívěšek srdce osazené zirkony v hodnotě 3.500 Kč, 1 ks přívěšek z bílého zlata, obdélník osazený zirkony v hodnotě 1.700 Kč, 1 ks přívěšek ve tvaru kytička v kruhu, střed zirkon v hodnotě 1.100 Kč, 1 ks přívěšek z bílého zlata ve tvaru proužku v hodnotě 800 Kč, 1 ks přívěšek, čtverec zirkon v hodnotě 1.300 Kč, 1 ks přívěšek, kulatý zirkon v hodnotě 1.100 Kč, 1 ks přívěšek, zirkon čtverec v hodnotě 800 Kč, 1 ks náušnice, puzeta v hodnotě 150 Kč, 1 ks přívěšek ve tvaru hvězdičky, hrubý povrch, v hodnotě 350 Kč, 1 ks prsten z bílého zlata, hlava kulička granát v hodnotě 3.000 Kč, 1 ks snubní gravírovaný prsten v hodnotě 1.800 Kč, 1 ks náramkové hodinky zn. ROLEX Oyster Perpetual Datejust 116244 v hodnotě 180.000 Kč, 1 ks pánské náramkové hodinky zn. TAG HEUER Monaco Linear system, cal.2110 v hodnotě 84.000 Kč, 1 ks rozebrané pánské náramkové hodinky zn. CITIZEN quartz titan spolu s rozbitým kovovým náramkem – vše bez hodnoty, dále jednotlivé stříbrné náušnice: 1 ks kroužek se zirkony po obvodu v hodnotě 50 Kč, 1 ks kroužek v hodnotě 40 Kč, 1 ks závěsná kytička se zirkony v hodnotě 40 Kč, 1 ks pecka zirkon v hodnotě 20 Kč, 1 ks laserové ukazovátka-pero zn. DANGER v hodnotě 200 Kč, 1 ks cestovní šití v hodnotě 20 Kč, 1 ks černý příruční batoh zn. NIKE Max Air v hodnotě 360 Kč, 1 ks tablet APPLE iPad 2 v hodnotě 9.900 Kč, 1 ks digitálního fotoaparátu zn. Sony v celkové hodnotě 1.900,-Kč a finanční hotovost ve výši 1.000 Kč a dále značkové oblečení a kabelky v blíže nezjištěném rozsahu a blíže nezjištěné hodnoty,

čímž způsobili poškozeným manželům Pavlu Tahalovi, nar. 5.3.1969 a Kláře Tahalové, nar. 6.10.1970, škodu odcizením věcí v celkové výši minimálně 692.680 Kč a poškozením okna bytu dále škodu ve výši 5.300 Kč, přičemž při úniku z domu poškodili rovněž skleněnou výplň vchodových dveří domu, čímž způsobili pošk. Společenství vlastníků domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3, IČ: 264 78 897, škodu poškozením dveří ve výši 4.060 Kč.

Obžalovaný Lukáš Lukáč byl napadeným rozsudkem za výše uvedené trestné činy a současně za další sbíhající se trestnou činnost odsouzen podle § 205 odst. 4 TrZ za použití § 43 odst. 2 TrZ k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyřiceti měsíců, k jehož výkonu byl podle § 56 odst. 3 TrZ zařazen do věznice s dozorem; současně byly podle § 43 odst. 2 TrZ u obžalovaného zrušeny výroky o trestech z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 24.6.2014 sp.zn. 1 Tm 2/2014, který nabyl právní moci dne 24.6.2014, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 11.11.2014 sp.zn. 3 T 15/2014, který nabyl právní moci dne 11.12.2014, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 10.7.2014 sp.zn. 2 T 15/2014, který nabyl právní moci dne 17.9.2014 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 61 To 329/2014, z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24.4.2014 sp.zn. 2 T 58/2014, který nabyl právní moci dne 28.4.2014, z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 9.5.2014 č.j. 24 T 79/2014-33, který nabyl právní moci dne 9.5.2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

V adhezním řízení bylo rozhodnuto samostatnými výroky o náhradě škody podle § 228 odst. 1 tr.řádu tak, že

podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému Společenství vlastníků domu Pod Parukářkou 2760, Praha 3, IČ: 264 78 897 škodu ve výši 4.060,-Kč;

podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené společnosti Allianz pojišťovně, a.s., IČ: 47115971, se sídlem Praha 8, Ke Štvanici 656/3 škodu ve výši

102.900,-Kč, přičemž podle § 229 odst.2 tr. řádu se poškozená Allianz pojišťovna, a.s., odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních;

podle § 229 odst.1 tr. řádu se **poškození Pavel Tahal, nar. 5.3.1969 a Klára Tahalová, nar. 6.10.1970, odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

II.

Dne 16.4.2015 podali v zákonné lhůtě **odvolání poškození manželé Klára a Pavel Tahalovi proti výroku o náhradě škody** jich se týkajícího. V odůvodnění odvolání prostřednictvím zmocněnce zejména poukázali na to, že v paralelním trestním řízení u Obvodního soudu pro Prahu 3, vedeném pro stejný skutek proti obviněnému Vladislavu Macovi, bylo v adhezním řízení rozhodnuto o povinnosti Vladislavy Macy uhradit poškozeným manželům Tahalovým na náhradě škody částku 916.117 Kč. K této částce v paralelním procesu s obviněným Macou dospěl obvodní soud tak, že od hodnoty pachatelem (V.Macou) odcizených věcí ve výši 1,934.598 Kč odečetl hodnotu věcí, která byla poškozeným vrácena (ve výši 554.780 Kč) a dále také částku, která byla poškozeným vyplacena ze strany pojišťovny Allianz (ve výši 469.001 Kč) a připočetl částku 5.300 Kč za poškození okna bytu. V případě obžalovaného Lukáče však soud jen velice stručně uzavřel, že se nepodařilo výši škody způsobenou jednáním obžalovaného bezpečně určit.

Proti tomu lze v první řadě namítat, že se soud nevypořádal se škodou ve výši 5.300 Kč, způsobenou v souvislosti s daným trestným činem, za tuto škodu by měl stejně jako spolupachatel Vladislav Maca i obžalovaný Lukáč odpovídat.

Pokud se jedná o rozsah odcizených věcí, odvolatelé namítali, že z důkazů nutně nevyplyvá, že obžalovaný Lukáč se podílel pouze na krádeži části věcí a pak se již do bytu pro další věci, uvedené v obžalobě a soupisu poškozených, nevracel a odcizil je někdo jiný. Mělo být také vzato v úvahu, že v době vloupání se Lukáč nacházel pod vlivem návykových látek, takže ani nemohl být schopen rekapitulovat, co vše z bytu odcizil, jeho výpověď v tomto směru je nepodložená. Přitom bylo několikrát v soudním řízení konstatováno, že poškození neměli důvod rozsah odcizených věcí jakkoli „přikrášlovat“, což bylo potvrzeno dalšími důkazy, zejména i výpovědí svědka Hoška a řadou dokladů. Poškození se domnívají, že snížením rozsahu škody u obžalovaného Lukáče došlo ke zpochybnění věrohodnosti jejich výpovědí ohledně rozsahu odcizených věcí, k čemuž však nebyl reálný důvod.

Obžalovaný Lukáč, byť spáchání trestného činu vymyslel a zorganizoval, v konečném důsledku vlastně vůbec nenese břemeno náhrady škody, která byla v přímé souvislosti s trestným činem poškozeným způsobena, nehledě k další újmě, kterou poškozeným způsobil tím, že jako člověk, jehož poškození manželé nejednou v bytě hostili, zneužil ke krádeži dobrých vztahů a přátelství, které s poškozenými dlouhodobě udržovala jeho matka. Jako důkazu k poškozenými tvrzeným skutečnostem mohou sloužit obsahy obou spisů obvodního soudu, tedy 1T 35/2014 a 25T 78/2014 (věc souběžně stíhaného Vladislava Macy).

Poškození navrhl, aby odvolací soud rozhodl tak, že jich se týkající napadený výrok o náhradě škody zruší a současně rozhodne tak, že obžalovaný Lukáš Lukáč je podle § 228 odst. 1 tr.řádu povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným Kláře a Pavlu Tahalovým částku ve výši 916.117 Kč (tedy stejně jako spolupachatel Maca).

Státní zástupkyně v rámci veřejného zasedání zhodnotila rozsudek co do napadeného výroku o náhradě škody jako odpovídající zákonu, neboť pro přesné určení výše škody, která nebyla nahrazena a byla způsobena obžalovaným Lukáčem, bylo by nutno provádět další dokazování, které by bylo z hlediska účelů trestního řízení již nerelevantní, jak obvodní soud v rozsudku konkrétně odůvodnil, tedy je na místě, aby odvolání poškozených bylo jako nedůvodné odvolacím soudem zamítnuto.

Obžalovaný Lukáš Lukáč v rámci veřejného zasedání prostřednictvím obhájkyne uvedl, že se připojuje ke konečnému návrhu státní zástupkyně na zamítnutí odvolání poškozených manželů Tahalových. Byť samozřejmě újmy, které jim byly způsobeny na majetku i v psychické oblasti, není na místě bagatelizovat, přec jen jde z hlediska náhrady škody v případě obžalovaného Lukáče o otázky z hlediska civilního práva zejména co do rozsahu zbytku škody, která nebyla nahrazena vydáním řady věcí a platbou pojišťovny, ne dost důkazně vyjasněné, proto bylo na místě poškozené manželé Tahalovy v adhezním řízení odkázat na řízení občanskoprávní, které je k rozhodování o nárocích ne zcela jasného rozsahu určen.

III.

Dne 17.6.2015 byla věc s včas podaným odvoláním poškozených manželů Tahalových předložena městskému soudu. **Městský soud v Praze** jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání ve smyslu § 254 tr.ř. přezkoumal zákonitost a odůvodněnost napadeného výroku o náhradě škody, načež **dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.**

Městský soud se především ztotožnil s v odvolání naznačenou námitkou, že otázka nároku manželů Tahalových na náhradu škody vůči spolupachatelům krádeže by měla být řešena vůči oběma spolupachatelům (škůdcům) v obdobné logice, tak aby v trestním řízení nedošlo k takovému výsledku, že zatímco jeden z usvědčených spolupachatelů má v návaznosti na výrok o vině v adhezním řízení uznanou povinnost trestným činem způsobenou škodu obětem hradit, v případě druhého byli poškození odkázáni s nárokem na civilní řízení, takže v daném případě právě ten, kdo zkraje krádež zosnoval, by v trestním řízení nenesl vůči obětem žádnou odpovědnost za vzniklou škodu.

Koneckonců i z podnětu argumentace podaného odvolání tedy odvolací soud konstatoval, že – pokud to není v rozporu s důkazní situací či pro to nejsou zvláštní důvody – třeba při rozhodování důsledně vycházet z výroku o vině, a to podle ze zákona vycházejícího a opakovaně judikovaného principu, že v případech úmyslné majetkové trestné činnosti zásadně není na místě odkazovat poškozené, kteří se včas a řádně k adheznímu řízení připojili, na civilní řízení. Naopak je třeba poškozeným v jimi nárokováných mezích přiznávat odškodnění ve smyslu ustanovení občanského zákoníku, podle nichž pachatel (jako škůdce) odpovídá za způsobenou škodu, kterou zaviněně způsobil protiprávním jednáním; pokud byla škoda způsobena společným jednáním spolupachatelů (§ 23 TrZ), odpovídají za škodu společně a nerozdílně (solidárně), není-li zvláštního důvodu k jinému posouzení. Třeba trvat na tom, že v trestním řízení nutno poškozeným přiznávat jejich oprávněné nároky na náhradu škody, a to aspoň v tom rozsahu, v jakém byli obžalováni výrokem o vině uznáni vinnými; teprve s těmi částmi nároků poškozených, které jdou nad škodný rozsah uznané viny pachatele, lze poškozené odkazovat na řízení občanskoprávní, pokud trestní soud neshledá za daného stavu věci udržitelné důvody k přiznání vyššího odškodnění, jdoucího nad rozsah škody ve výroku o vině.

Odvolání poškozených ovšem nebylo lze akceptovat v té části, v níž fakticky brojí a také konkrétně argumentuje *de facto* proti výroku o vině, proti tomu, že oproti spolupachateli Vladislavu Macovi byl obžalovaný Lukáč uznán na vinu v podstatně nižším škodném rozsahu, když již pravomocně odsouzený Maca byl v samostatném řízení odsouzen za odcizení věci v rozsahu 1,934.598 Kč + škodu způsobenou na okně ve výši 5.300 Kč + škodu způsobenou poškozením domovních dveří ve výši 4.060 Kč, zatímco obžalovaný Lukáč za škodu způsobenou odcizením menšího počtu věcí pouze ve výši 692.680 Kč (při stejných dvou dalších položkách vzniklých poškozením při vloupání). Pokud jde o odvolací námitky, že Lukáč měl být uznán na vinu ve stejném rozsahu jako Maca, třeba poukázat jednak na to, že rozsudek ve věci obžalovaného Lukáče je co do výroku o vině (jejím rozsahu) i trestu pravomocným, jednak na to, že i z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, proč je u Lukáče rozsah krádeží způsobené škody podstatně nižší než u Macy. V hodnotící pasáži odůvodnění rozsudku se poukazuje na to, že ve světle zjištěných okolností a dalších důkazů nebylo lze vyvrátit obhajobu obžalovaného Lukáče, že s Macou odcizili pouze věci – především šperky – které on ve svém doznání uvedl. Pokud z bytu byly odcizeny ještě další objemnější věci, muselo se to stát někdy později a bez jeho vědomí a srozumění. Nálezací soud tuto verzi o pozdější, následující dílčí krádeži ve stejném bytě, již bez účasti Lukáče, přijal a naznačil jako nejpravděpodobnější možnost, že do napadeného bytu se později o své vůli vrátil nespíše sám spolupachatel Vladislav Maca a v excessu z původní dohody se spolupachatelem první krádeže odnesl z bytu řadu dalších hodnotných věcí, zejména značkových oděvů, bot, kosmetiky apod. Pro reálnou možnost významně nižšího rozsahu „prvotní“ krádeže spáchané ve spolupachatelství pak hovoří důkazy ke způsobu vniknutí do bytu (stopy), souladné s verzí obžalovaného Lukáče, že bez jeho vůle a přičinění muselo dojít posléze k dalšímu vloupání do při jejich odchodu uzavřeného bytu; nasvědčovat by tomu mohl i fakt, že právě určitou spoluprací obžalovaného Lukáče s policií po jeho dopadení došlo k policejnímu zajištění většiny odcizených šperků z bazaru, kam je po krádeži obžalovaný Lukáč prodal, a dalších několik položek odcizených věcí (většinou šperků) sám obžalovaný Lukáč vydal (k tomu č.l. 33 násl. spisu o vydání věcí), zatímco další cenné věci jiného charakteru (značková obuv, oděvy, kosmetika, kabelky, elektronika) nebyly vypátrány. Jestliže tedy rozsah škody byl oproti obžalobě v případě Lukáče ve výroku o vině napadeného rozsudku snížen, není tomu proto, že by soud měl pochybnosti o výpovědích poškozených o rozsahu odcizených věcí, jak se odvolatelé dle své argumentace obávají, ale z jiných, výše naznačených důvodů.

Obvodní soud v napadeném rozsudku vysvětlil, proč o náhradě škody rozhodl právě tak, jak učinil, odvolací soud však beze zbytku toto vysvětlení nepřijal. Bylo lze přijmout – s tím se v principu ostatně ztotožňuje ostatně i odůvodnění podaného odvolání – že pachatel odpovídá za škodu v peněžním rozsahu, jehož výpočet se stanoví tak, že se od pachatelem celkově způsobené škody majitelům bytu (jak stanovena výrokem o vině) odečte hodnota toho, co bylo poškozeným z jím spáchané krádeže prostřednictvím policie následně zajištěno a vráceno, a dále se odečte finanční částka, kterou z titulu pachatelem spáchané krádeže (škodné události) poškozeným uhradila pojišťovna. Z krádeže šperků a několika dalších položek, jak jsou uvedeny ve výroku o vině napadeného rozsudku, se poškozeným vrátily zpět věci v celkové hodnotě (podle znaleckého posudku zpracovaného pro účely trestního řízení) 554.780 Kč; tato částka je uvedena v odvolání poškozených i v pravomocném rozsudku, jímž byl odsouzen spolupachatel Maca. Dále – jak v rozsudku (vypracovaného pohříchu bez očíslování stran) na jeho předposlední stránce přehledně a logicky zdůvodněno – pojišťovna poškozeným manželům Tahalovým za nevrácené odcizené věci z krádeže obžalovaného Lukáče vyplatila částku 102.900 Kč. Při zcela obdobném postupu, jaký byl při rozhodování o náhradě škody učiněn v souběžném procesu odsouzeného Macy, nutno škodu, která nebyla

poškozeným nijak kompenzována vrácením věcí a pojistným, vypočítat tak, že se od celkové škody způsobené krádeží na věcech ve výši 692.680 Kč, jak uvedena ve výroku o vině, odečte součet hodnoty vrácených věcí v nesporné výši 554.780 Kč a dále částka z daného titulu proplacené pojišťovnou ve výši 102.900 Kč. Touto početní operací ($692.680 - 657.680$) vychází částka obžalovaným nijak nekompenzované škody z krádeže věcí ve výši 36.000 Kč. Tato částka je ostatně i v logice odůvodnění napadeného rozsudku tvořena především jednou náušnicí z dvojice v hodnotě 20.000 Kč a jednou náušnicí z dvojice v hodnotě 50.000 Kč, což – aniž by bylo nutno k tomu povolávat znalce – vychází na částku nejméně 35.000 Kč, přičemž zbytek do výše uvedené částky 36.000 Kč zcela zřejmě tvoří 1.000 Kč odcizený obžalovaným Lukáčem v hotovosti. (K případné námitce, že k započítání této částky 1.000 Kč došlo ve světle odůvodnění rozsudku na předposlední straně podruhé, odvolací soud poznamenává, že při svém rozhodování o náhradě škody vychází striktně ze škody vyčíslené v pravomocném výroku o vině, přičemž je zřejmé, že jde o škodu vskutku „minimální“, vycházející typicky z velmi rezervovaných znaleckých odhadů činěných pro potřeby trestního řízení, tedy nesených zásadou *in dubio pro reo*; ostatně pokud byly dohledány a vráceny pouze jedny náušnice z cenného páru, jejich hodnota bez odpovídajícího protějšku je logicky významně nižší než polovina ceny celého páru.)

Z výroku o vině z napadeného rozsudku tak zbývá poslední položka, nekompenzovaná ani vrácením ani pojišťovnou, a sice škoda vzniklá poničením okna bytu ve výši 5.300 Kč. Odvolací soud neshledává žádný důvod, proč by neměla být tato škoda obžalovanému Lukáčovi přičtena, koneckonců i se zřetelem k již pravomocnému výroku o náhradě škody ve věci odsouzeného Vladislava Macy, v jehož procesu bylo při rozhodování o náhradě škody postupováno obdobně. Obžalovaný Lukáč tedy je povinen poškozeným uhradit na náhradě škody rozdíl v korunách mezi škodnou částkou 697.980 uvedenou ve výroku o vině ($692.680 + 5.300$) a částkou 657.680, kterou tvoří součet hodnot vrácených věcí a platby pojišťovny za věci nevrácené ($554.780 + 102.900$), což dává výsledek 40.300 Kč.

Takto odvolací soud – vycházející striktně ze skutkových zjištění, jak vyplývají z výroku i z odůvodnění napadeného rozsudku – uznal odvolání poškozených manželů Tahalových částečně důvodným, proto napadený výrok o náhradě škody zrušil a z výše uvedených důvodů rozhodl o povinnosti obžalovaného Lukáče uhradit poškozeným manželům částku 40.300 Kč (do výše této částky solidárně se spolupachatel m Macou). Se zbytkem nároku na náhradu škody odvolací soud poškozené odkázal, jak zákon v § 229 odst. 2 tr.ř. ukládá, na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť v případně vyšších nárocích poškozených jde o otázky skutkově i právně komplikované, jež nelze dost dobře posoudit bez dalšího dokazování, které by však již šlo nad potřeby trestního řízení.

P o u č e n í : Tento rozsudek není možno napadnout řádným opravným prostředkem ani dovoláním.

V Praze dne 24. července 2015

Mgr. Jan K a r e š , v.r.
předseda senátu